

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

(1)

กิตติกรรมประกาศ

(2)

บทนำ

1

บทที่

1. หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

7

1.1 ข้อความคิดทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

7

1.1.1 พัฒนาการในทางประวัติศาสตร์ของสิทธิมนุษยชน

8

1.1.1.1 สิทธิมนุษยชนในอังกฤษ

12

1.1.1.2 สิทธิมนุษยชนในสหรัฐอเมริกา

14

1.1.1.3 สิทธิมนุษยชนในฝรั่งเศส

17

1.1.2 ความหมายและสาระสำคัญของสิทธิมนุษยชน

19

1.1.2.1 ความหมายของสิทธิและเสรีภาพ

21

1.1.2.2 สิทธิมนุษยชนในฐานะเป็นสิทธิของทุกคน

22

1.1.2.3 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในฐานะเป็นหลักการ

พื้นฐานของสิทธิมนุษยชน

23

1.1.2.4 สถานะทางกฎหมายของสิทธิมนุษยชน

25

1.2 หลักนิติรัฐกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

26

1.2.1 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับหลักนิติรัฐ

27

1.2.1.1 หลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ

28

1.2.1.2 หลักการแบ่งแยกอำนาจ

30

1.2.1.3 หลักสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

32

1.2.2 หลักประกันในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน	32
1.2.2.1 การรับรองสิทธิมนุษยชนโดยบัญญัติของกฎหมาย	34
1.2.2.2 หลักการจำกัดสิทธิและเสรีภาพโดยบัญญัติของกฎหมาย	40
1.2.2.3 หลักประกันการใช้สิทธิทางศาล	43
1.3 กลไกในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน	42
1.3.1 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยองค์กรอื่นซึ่งมิใช่องค์กรตุลาการ	42
1.3.1.1 ผู้ตรวจสอบการแผ่นดิน	42
1.3.1.2 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	43
1.3.2 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยองค์กรตุลาการ	45
1.3.2.1 ศาลรัฐธรรมนูญ	45
1.3.2.2 ศาลยุติธรรม	46
1.3.2.3 ศาลปกครอง	47
2. บทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	49
2.1 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ระดับชาติ	51
2.1.1 กลุ่มประเทศที่มีอำนาจให้คำปรึกษาแนะนำ	51
2.1.1.1 ประเทศนิวซีแลนด์	52
2.1.1.2 ประเทศฟิลิปปินส์	54
2.1.1.3 ประเทศอินเดีย	56
2.1.1.4 ประเทศสหรัฐอเมริกา	59
2.1.1.5 ประเทศแคนาดา	60
2.1.2 กลุ่มประเทศที่มีอำนาจนำคดีขึ้นดำเนินการในชั้นศาล	61
2.1.2.1 ประเทศศรีลังกา	61
2.1.2.2 ประเทศแอฟริกาใต้	63
2.1.2.3 ประเทศฝรั่งเศส	65

2.1.2.4 ประเทศไทย	66
2.2 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของไทย	68
2.2.1 ความเป็นมาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของไทย	68
2.2.2 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540	70
2.2.2.1 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	70
2.2.2.2 กระบวนการร้องเรียนและการตรวจสอบการละเมิด สิทธิมนุษยชน	71
2.2.3 การเพิ่มบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550	73
 3. การเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	
ตามมาตรา 257(2) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550	75
 3.1 ความหมายของ “บุคคลภัยดangก่อภัย” ตามมาตรา 257 (2)	75
3.2 บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวระบบท่อสิทธิมนุษยชน	78
3.2.1 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินบุคคลภัย	
แห่งกฎหมายที่ระบบท่อสิทธิมนุษยชน	82
3.2.2 สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ	86
3.3 บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ	91
3.3.1 การควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย	92
3.3.2 การพิจารณาเงื่อนไขเชิงรูปแบบของกฎหมาย	93
3.3.3 การพิจารณาเงื่อนไขเชิงเนื้อหาของกฎหมาย	94
3.3.4 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับหลักความได้สัดส่วนหรือหลักพอสมควรแก่เหตุ	97
3.3.5 ช่องทางในการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในจดหมาย	100
3.4 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นชอบตามที่มีผู้ร้องเรียน	102

3.4.1 การเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้ตรวจสอบบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่มีผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน	104
3.4.2 การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการ พิจารณาเรื่องที่ร้องเรียน	106
4 บทวิเคราะห์เกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนในการเสนอเรื่องพร้อมด้วย ความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	108
4.1 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับผู้มีสิทธิร้องเรียน	108
4.1.1 ความหมายของ “ผู้มีสิทธิร้องเรียน”	110
4.1.2 การตรวจสอบคำร้อง	115
4.2 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน	117
4.2.1 ขอบเขตของสิทธิและเสรีภาพ	118
4.2.1.1 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ	118
4.2.1.2 เมตตาในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ	121
4.2.1.3 ขอบเขตในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ	122
4.2.2 การจำกัดสิทธิและเสรีภาพกระทำได้แต่โดยอาศัยอำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้	123
4.2.2.1 การจำกัดสิทธิและเสรีภาพกระทำโดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย	123
4.2.2.2 การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องอยู่ภายใต้ ขอบเขตของเงื่อนไขเฉพาะกรณีนั้น	124
4.3 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย	127
4.3.1 ขอบเขตของปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย	129
4.3.1.1 การตรวจสอบในเชิงกระบวนการในการตรากฎหมาย	131
4.3.1.2 การตรวจสอบในเชิงเนื้อหา	136
4.3.2 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับเกณฑ์ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียน	138

4.3.2.1 หลักเกณฑ์การพิจารณาเรื่องร้องเรียน	140
4.3.2.2 หลักการจำกัดสิทธิและเสรีภาพให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาธารณะสำคัญแห่งสิทธิ และเสรีภาพนั้นมิได้	150
4.3.2.3 กฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพต้องมีผลใช้บังคับ เป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด กรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ	152
4.4 ปัญหาในทางปฏิบัติในการดำเนินการของคณะกรรมการลิธيومนុយធន แห่งชาติที่เกี่ยวกับมาตรา 257(2)	154
4.4.1 ปัญหาในเรื่องของมาตรฐานในกระบวนการพิจารณาตรวจสอบ เรื่องร้องเรียน	154
4.4.2 ปัญหาผลผลกระทบจากการดำเนินงานในรูปแบบของ คณะกรรมการ	155
4.4.3 ปัญหาในกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามมาตรา 257(2) ของรัฐธรรมนูญ	158
4.4.4 ปัญหาเกี่ยวกับการทำหนดขอบเขตและเกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับ บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน	159
4.4.5 ปัญหาในกระบวนการตรวจสอบและการพิจารณาคำร้อง	160
4.4.6 ปัญหาเกี่ยวกับการทำหน้าที่ชี้ช่องกันในการคุ้มครอง สิทธิมนุษยชนขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ	161
5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	164
5.1 บทสรุป	164
5.1.1 ข้อสรุปเกี่ยวกับผู้มีสิทธิร้องเรียน	165
5.1.2 ข้อสรุปเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน	166
5.1.3 สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้	170

5.1.4 ข้อสรุปเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย	171
5.1.4.1 การพิจารณาตรวจสอบในเชิงรูปแบบ	171
5.1.4.2 การพิจารณาตรวจสอบในเชิงเนื้อหา	172
5.1.4.3 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าสมควรเสนอเรื่อง ต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาвинิจฉัยหรือไม่	173
5.1.4.4 บัญหาการพิจารณาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ของกฎหมาย	173
5.1.5 ข้อสรุปแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับ มาตรา 257(2)	175
5.2 ข้อเสนอแนะ	177
 6. บรรณานุกรม	181
ประวัติการศึกษา	189